

V nedeljo 22. novembra smo na referendumu izglasovali 3. samoprispevek ljubljanskih občanov (več na 8. in 9. strani)

Solidarnost ni samo beseda

Če človek premišljuje o vrednotah, ki smo jih razvili v naši družbi, in bi rad poudaril najdragocenejšo, ni v zadregi. Zanesljivo je socialistična solidarnost tista kategorija, ki smo jo najskrbneje in s kar največjo mero občutljivosti razvili do te mere, da smo lahko resnično ponosni. To je poleg bratstva in enotnosti tisti sad in vezni člen našega samoupravnega socialističnega razvoja, ki ga moramo skrbno čuvati.

Dokazov za te trditve ni težko najti. Pa naj gre za tisto elementarno, na človeški solidarnosti temelječo pomoč sočloveku, ki se znajde v stiski, ali pa za zavestna odrekanja v korist tistih, ki sami, zgolj z lastnimi močmi, ne bi mogli prebroditi ovir zaostalosti oziroma nerazvitosti.

To je naša, jugoslovanska solidarnost. Sprejemamo jo zavestno, postala je sestavni del našega načina življenja in razmišljanja. Nikoli, ne v primeru naravnih katastrof, potresov, poplav in ne ob takšnih nesrečah, kakršna je slovenski narod prizadela pred dnevi, ko je v razbitinah letala umrlo 180 ljudi, ni bilo treba nikakršnih pozivov ali

odlokov. Tudi sedaj, ko je (če ostanemo za trenutek pri omenjeni nesreči), katastrofa boleče zarezala v številne družine in spletla na stotine tragičnih posledic, usod, je družba znala spontano porajajočo se solidarnost usmeriti v strugo že ničkolikokrat preizkušenih in v takšnih trenutkih edino učinkovitih tokov. Kljub žalosti zaradi bolečih izgub tudi tokrat lahko zapišemo, da v nesreči nihče ni ostal sam. Razvejan sistem centrov za socialno delo, ki so s svojimi krajevnimi organizacijami nosili glavno breme in odgovornost za ublažitev tragičnih posledic katastrofe, je še enkrat upravičil svoj smoter...

Da, solidarnost je tudi tokrat položila izpit. Tako kot že nešteto krat doslej. V Skopju, Banjaluki, Črnogorskem primorju, na Tolminskem. Tako kot v Ljubljani, kjer smo se v novembru tretjič izrekli za samoprispevek, s katerim bomo zgradili številne prepotrebne objekte, ki jih zanesljivo še ne bi bilo, če ne bi bilo te velike besede — solidarnost.

Solidarnost je res velika beseda. Toda v naši družbi to že dolgo ni več samo beseda!

VSEBINA:

- STRAN 3: Korenite spremembe
- STRAN 4: Tudi Vodnik je prišel na vrsto
- STRAN 5: Težave zaradi uvoznih omejitev
- STRAN 6: Vroča kri zaradi vročih cen
- STRAN 9: Drevesa spomina
- STRAN 10: Naš stenčar
- STRAN 13: Živeti ustvarjalno

ZDOMCI!

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA VPRAŠANJA NAŠIH DELAVCEV NA ZAČASNEM DELU V TUJINI PRI PREDSEDSTVU OBČINSKE KONFERENCE SZDL VAS OBVEŠČA, DA ORGANIZIRA V SREDO, 23. DECEMBRA 1981 OB 10. URI V SEJNI DVORANI SOB LJUBLJANA-ŠIŠKA, TRG PREKOMORSKIH BRIGAD 1, TOVARIŠKO SREČANJE Z VAMI.

V razgovoru želimo obravnavati vaše probleme vračanja v domovino in pri tem aktivno sodelovati.

V sproščenem razgovoru vas želimo seznaniti tudi z našimi problemi.

Vljudno vas vabimo, da se tega že tradicionalnega srečanja v občini Ljubljana-Šiška zanesljivo udeležite.

OK SZDL
LJUBLJANA-ŠIŠKA